

הרצון להיות מוכר, מפורסם ונערץ על המונים. שמו מתנוסס כיום על כרזות ענק ברחבי צרפת. פעמיים ביום, לפני ואחרי החרשות ברשת 5, מראים במשך כמה שניות את סרטון הפירסומה המפאר את חברת האופנה שלו, הנרשאת את שמו.

דוגמנית הצמרת הצרפתית נטלי אופר שקיבלה 10 אלפים דולר עבור הצילומים, מרגמת במשך כמה שניות ארבע מערכות לבוש שלו. בפארם עצמה מסתובבות במשך כל שעות היום 12 משאיות, הנוסאות שלטיינק עם הפירסומה שלו, האו"מרת: ג'וליאן דויד זאת ההמצאה המטורפת ביותר מאז מכירת סוף העונה. הפירסומה באה להרגיש שמוצרי נמכרים במחיר נמוך יותר ממחירי שאר החברות בסוף העונה.

עצה של אשה

דויד אינו מגדיר את עצמו כאיש אופנה. אני ככלל לא מכין באופנה, ואני גם לא מגביל עצמי לתחום זה. אני איש-עסקים. והוא מוסיף בהומור: "כשאשתי אומרת על דגם מסוים שהוא יפה, אני לא מייצר אותו. וכאשר היא אומרת על דגם מסוים שהוא מכוער, אני מייצר ממנו עשרות אלפי עותקים. אני יודע שהוא ימכר טוב". כיום הוא מייצר שיבעה מיליון פריטים בשנה, ומשתמש בשמונה תישה מיליון מטר בד. זה פחות או יותר המרחק שבין פאריס לתל-אביב, הלך חזור.

הוא מעסיק 335 עובדים ישרים, ומפרנס בעקיפין עוד 2000. הוא מחזיק מודליסט אחד ו-15 סטייליסטיות, שלרשותן עומדות שבע דוגמניות בית. מלכת-היופי הישראית לית שירלי בן-מרכרי אמורה להיות אחת מדוגמניות-הצילום שלו. הוא מוציא לאור שני קטלוגים בחודש, ובן-מרכרי נראתה לו מתאימה ביותר. הוא מוכר בממוצע כל פריט ב-50 פרנק (שמונה דולר), ומוצריו זולים יותר ממוצרים מקבילים, המייבאים מהמזרח הרחוק. 30 אחוז מנשות צרפת לובשות את בגדיו.

בימים אלה הוא אמור לקבל מרליה מממשלת-צרפת על תרומתו לתעשייה הצרפתית ועל מאמציו בכלימת הייבוא מהמזרח הרחוק.

על יחסיו עם הקהילה היהודית הוא אומר: "כשהגעתי לפאריס, קיבלו אותי מאוד לאיפה, וזה נתן לי את הרעב והאמביציה וקצת רצון לנקמה. כיום, כשאני מפורסם ומצליח, הם בסדר איתי ומכבדים אותי. אני חושב שאחת הסיבות לכך היא השם הרע שיש לי

אפשר היה לעשות מהסיפור יצירה בלשית מרתקת. שכן הביציות המופרות, המוקפאות במיכל בבית החולים אסותא, עשויות להוליד את הילד שירש הון עתק מהוריו, אשר התגרשו באחרונה.

לפני שנים אחדות קרה מיקרה דומה באוסטרליה, שם נהרגו בני-יוג בעת התרסקות מטוס. הם הותירו אחריהם מיספר ביציות מופרות. אז היה צורך בצו מיוחד של בית-דין שפט כדי להורות מה לעשות בביציות היתומות. בישראל היה צורך רק בהסכם ידיוותי בין הבעל והאשה, הסכם, שאושר על ידי בית-הדין.

כאשר נישאו היתה האשה כבר על סף ה-40. היא ילדה גרמניה בעלת הון רב, שהכירה צעיר ישראלי יהודי-אור ונתאהבה בו. הם נישאו ב-1984. לזוג היה הכל, דירה מפוארת במגדל-לירדור

הבעל קיבל 270 אלף דולר ומכונית ב.מ.וו. תמורת הגט

בתל-אביב, מכונית ב.מ.וו. 1987 לשימוש של הבעל ומרצדס 1986 לאשה. בהסכם-הגירושין שערך עורך-הדין יעקב טירי בין השניים היו כמה סעיפים מרתקים.

הבעל התחייב לפנות את דירת-הפאר שבה התגוררו, ולקחת איתו רק את חפציו האישיים: רדיו, טלוויזיה, ווקסן, מצלמות מיני מיוקס קודק וטלוויזיה וולצ'ן. לעומת זאת התחייב הבעל להחזיר לאשתו את:

- כרטיס-אשראי ויזה חו"ל,
- כרטיס-אשראי ויזה זהב,
- כרטיס-אשראי דיינרס-חו"ל,

● כרטיס-אשראי דיינרס-ישראל, ● כרטיס-אשראי להחממת יורד שוק, ● יורושק (צ'קס). הבעל קיבל מאשתו, במסגרת הסדר-הגירושין, את מכונית הב.מ.וו. הארובה שלו, שהיתה רשומה על שם שנייה. ומלבד כל אלה זכה הבעל, בעת

נולדה ב-13 בספטמבר 1955. אשתו, מר' ים, נולדה ב-13 באוגוסט. הם התחתנו ב-13 בפברואר, ובתם רבורה נולדה ב-26 (פעמיים 13) ביולי. כשחפשי מקום ברובע ה-20 כדי לפתוח את העסק, ולא מצא, הוא פנה לרובע ה-13, ושם מצא את מבוקשו.

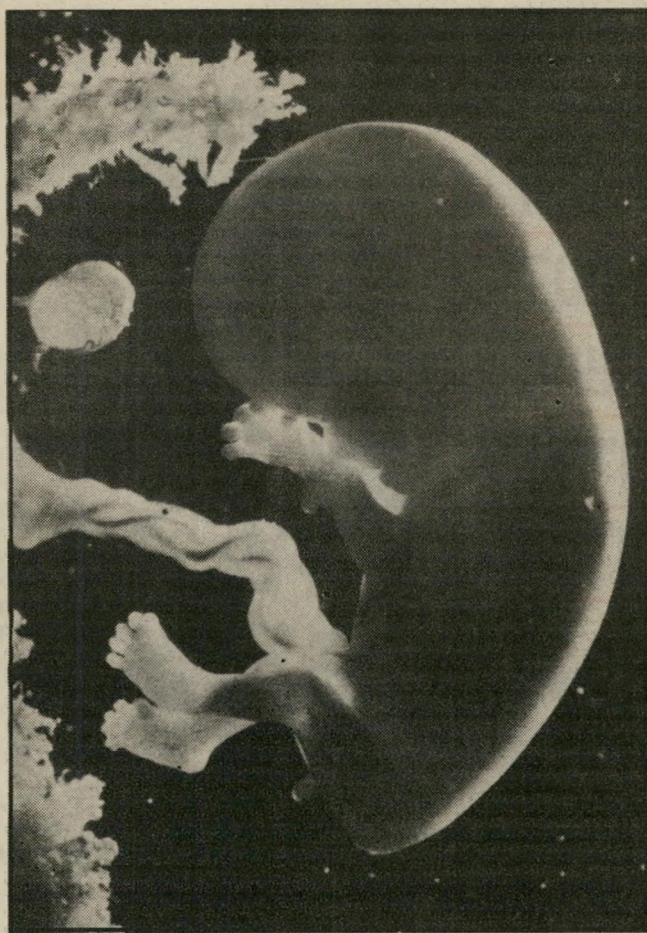
אחותו ברורה נולדה ב-13 בינואר. מיספר-הטלפון של חברת טט' שהיתה הראשונה שהומינה אצלו את חצאיות הפליסה, וזה לתאריך הלידה שלו, למעט שתי הספרות הראשונות, המציינות את הרובע. (מיספר הטלפון הוא 42-551309).

בתו היחידה, רבורה בת ה-8, היא היורשת שלו. היא גם מדגמת את הבגדים שלו בפירסומות של החברה. הוא מספר שבאחד הימים שבה בבית הספר ושאלה את אביה אם הם מיל-יוגרים או מיליארדרים.

ג'וליאן מקפיד ביותר על חינוכה של הילדה, וטוען שאינה בתי-עשרים מפונקת, מכיוון שהוא מייחד לה תפקיד חשוב באימפריה הכלכלית שהוא כונה כעת.

הוא אוהב מוסיקה. לפני גיוסו היה מנגן באקורדיון בקייטנות של ילדים בשעות היום, ובאורגן בערבים, באירועים כמו חתונות. כיום כבר אין לו חשק לנגן. העיסוק האהוב עליו ביותר

עו.ב.דים

חתמת הסכם הגירושין, בסכום של 270 אלף דולר, שאותם היתה אשתו מוכנה לשלם, ובלבד שתפטר ממנו.

ביציות מופרות, לאן?

לפני שהיחסים בין בני-הזוג התערערו, חפצו השניים בילד. האשה ניסתה להיכנס להריון ולא הצליחה. הם עברו טיפולים שונים, ובגלל גילה הרב מתקדם של האשה הוחלט כי השניים ינסו הפריית מבחנה. לשם כך הוצאו ביציות מגופה של האשה וזרע מזרעו של הבעל. הביציות הופרו והושלכו בחזרה בגופה של האשה. מיספר פעמים נכשלה ההשתלה, ובסתר החליטו על השתלה חדשה, התברר כי הניסיון עלו על שריון ואין להם תקנה. את הביציות הכספיות פתרו בני הזוג

אבל הוא לא רצה לוותר על הביציות של אשתו

בקלות, האשה נתנה כסף והבעל קיבל אותן. אך כאשר הגיעו הדברים לבית דין המופרות התברר, כי מבחינה משפטית אין עדיין תקדים למצב כזה בישראל.

עורכי-הדין ניסחו מיכתב לר' יוסף שלו בבית-חולים אסותא בתל-אביב, שבו מורה הבעל כי הוא מסיר את הסכמי מתן להמשך הטיפול ההפרייתי החוץ-גופי לאשתו, באמצעות הביציות המופרות בזרעו של הבעל. לרופא ניתנה הוראה לא לעשות כל שימוש בביציות המופרות המוקפאות, ולדאוג כי הן לא יעברו לכל אדם אחר עד להודעה אחרת

הריני לציין כי כתב זה מבטל כל הסכמה בע"פ שניתנה על ידי לשימוש בביציות האמורות שכן הסכמה בכתב לא ניתנה על ידי מעולם.

מהבעל. רכילות מספרת כי לזוגות, שאינם מצליחים להגיע להפריית חוץ-גופית, שוות ביציות מופרות אלה כסוסי-כסף גדולים. לפני חודשים נתן בית-הדין פסק-דין למחזיק בתל-אביב תוקף של פסק-דין להסכם.

אילנה אלון

כל נקודה-רבתי אירופה תוך כדי נסיעה בכלי רכב, במטוס ובאווניו.

שוויצר, אבל...

מה התוכניות שלו לעתיד הקרוב? אני מחכה ל-1992, השנה שבה יפלו כל המחיצות בין ארצות השוק המשותף. כל אירופה תהיה מדינה גדולה אחת. הרבה יפסידו. אני מתכוון להיות בין המרוויחים. השוק יהיה ענקי, ונראה לי שכל המדינות החברות בו יתאחדו נגד הייבוא מהמזרח הרחוק.

גם לגבי ישראל יש לי תוכניות. אני מעוניין להראות שאפשר להצליח גם בארץ בתחום-האופנה. אך מפריע לי שהישראליים מסרבים להקשיב לאחי רים. הם חושבים שהם יודעים הכל. אילו הייתי נפגש עם אדם בעל ניסיון גדול משלי, היכול לתרום לי, הייתי מקשיב לו. אך כשיצא לי לשוחח עם ישראליים בענף-ההלבשה, כאלה שלא מגיעים אפילו ל-10 אחוזים מההכנסות שלי, הם מנסים ללמד אותי לעשות עסקים.

אפשר להגיד דברים רבים על דויד, שהוא שוויצרי-חדש, שהוא שוויצרי. אך עם העובדה שהוא עשה את אשר עשה בשתי ידיים, בתקופה של שנתיים וחצי, אי-אפשר להתווכח.